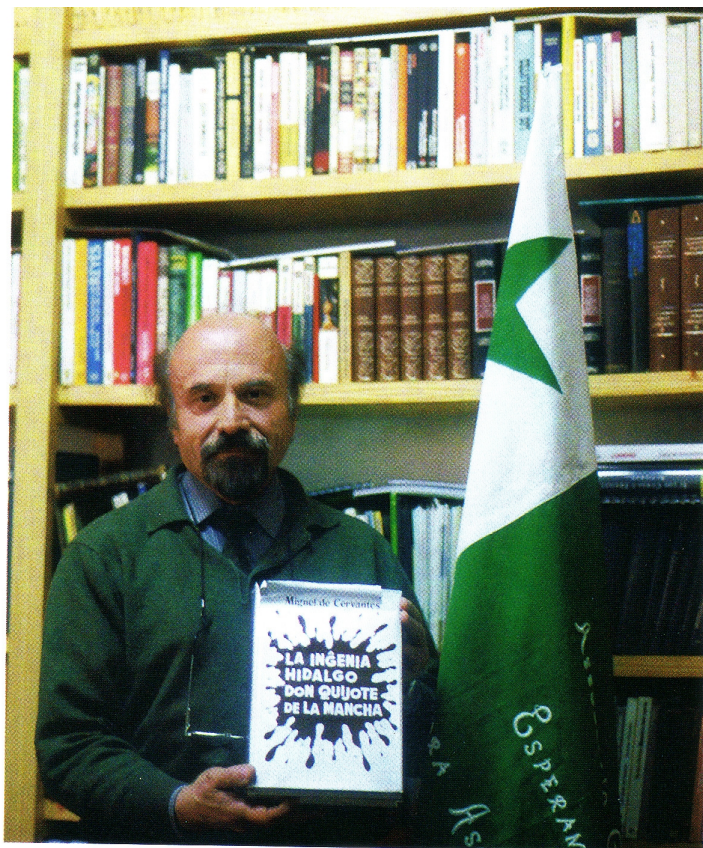

■
Josep Maria Galofré
*President de la KAE i
Vicepresident de la Federació
Espanyola d'Esperantistes*

XAVI SOCÍAS

Lo esperanto, la linguo de la **paco**

Josep Maria Galofré és president de la Kultura Asocio Esperantista, KAE, i Vicepresident de la Federació Espanyola d'Esperantistes. La KAE és l'associació, amb seu a Sabadell, que s'encarrega d'organitzar el curs d'esperanto que s'imparteix cada primer semestre des de fa tres anys a la facultat de Filosofia i Lletres de la UAB. La procedència dels alumnes que s'apunten al curs —l'any passat van ser 24— és molt diversa i hi podem trobar des d'estudiants de Biologia fins a d'altres d'Humanitats o Geografia. La durada del curs, de trenta hores en total, pot fer pensar que és insuficient, però per Josep Maria Galofré “l'esperanto és fàcil i amb aquest curs ja es pot arribar a tenir un nivell que permeti, per exemple, mantenir una conversa”. La Universitat Autònoma és un dels pocs centres universitaris de l'Estat espanyol on es pot realitzar aquest curs, juntament amb Bilbao i La Laguna, a les Canàries. Tot i així, la KAE organitza cursos d'esperanto per correu,

tant en català com en castellà, i trobades en diverses comarques catalanes.

L'esperanto al món

L'esperanto és una llengua creada pel polonès Llàtzer Lluís Zamenhof l'any 1887 amb la publicació de la primera gramàtica de l'esperanto i amb l'objectiu final de crear una llengua internacional. Tres anys més tard arriba a l'Estat espanyol amb la publicació del llibre de Ricardo Huertas, *Esperanto-Espanyol*, i amb la fundació del primer grup esperantista a la ciutat de Màlaga.

La facilitat d'aquesta llengua radica en l'absència d'accents i en la capacitat de crear infinitat de paraules a partir d'una sèrie d'afixos, que s'afegeixen a paraules sorgides d'altres llengües, sobretot del llatí. Per aquesta raó, Galofré reconeix que “és més fàcil aprendre esperanto per un català que per un alemany o un xinès, per exemple”.

A l'actualitat hi ha uns dotze milions de persones que parlen

*Josep Galofré
ha conegut,
a través
de cartes,
molta gent
d'arreu
del món
gràcies
a l'esperanto.*

l'esperanto, sobretot a Europa i Àsia. La Unesco l'ha declarat patrimoni de la humanitat i llengua de la pau, i 60 eurodiputats el van votar perquè fos la llengua oficial de la Unió Europea. Però per Josep Maria Galofré, l'esperanto no ha pogut avançar més perquè “als governs no els interessa, ja que darrere de totes les llengües hi ha interessos econòmics i polítics”.

Al llarg de la història, els pobles han intentat imposar la seva llengua i “l'esperanto és la llengua de la pau”, d'aquí que la bandera que el simbolitza sigui de color verd i amb una estrella que representa els cinc continents. Per això, expressa l'esperança que “l'esperanto sigui una peça clau en la solució de molts problemes. A més, té els avantatges de ser neutral i no ofendre ningú”. I per acabar, una “petita salutació en la nomo de Kultura Asocio Esperantista a la gelegantoj de la revuo Campus” ■

**Xavi Socias
Arántzazu Sanz**